

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

Sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Anna Stolarska

Protokolant: sekr. sąd. Aleksandra Grabowska

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2019 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **S.A. z siedzibą w B.**

przeciwko **A. W.**

o zapłatę

I zasądza od pozwanego A. W. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w B. kwotę 4.301,41 zł (cztery tysiące trzysta jeden 41/100 złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 6 stycznia 2018 roku do dnia 18 lipca 2019 r.;

II umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

III zasądzone w pkt I świadczenie rozkłada pozwanemu na 15 (piętnaście) rat: 14 (czternaście) pierwszych w wysokości po 300,00 zł (trzysta złotych) każda i piętnastą ratę w wysokości 101,41 zł (sto jeden 41/100 złotych) płatną wraz z równowartością odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 4.301,41 zł od dnia 6 stycznia 2018 roku do dnia 18 lipca 2019 r.;

– płatnych miesięcznie, do 10-tego dnia miesiąca, poczynając od sierpnia 2019 roku, z zastrzeżeniem odsetek ustawowych za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

IV zasądza od pozwanego A. W. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w B. kwotę 300,00 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w pozostałej części nie obciążając pozwanego tymi kosztami

Zarządzenia:

1. odnotować i zakreślić w rep. C
2. przedłożyć z wpływem lub za 30 dni\

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 19 stycznia 2018 r. powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. wystąpił z żądaniem zasądzenia od pozwanego A. W. kwoty 9.360,41 zł wraz z odsetkami – umownymi za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie – obliczonymi za okres od dnia 6 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu podano, że pozwany zobowiązał się poprzez podpisanie weksla w dniu 26 października 2016 r. do zapłaty w dniu 5 stycznia 2018 r. kwoty wskazanej w wekslu w wysokości 10.139,41 zł. Z tego względu strona powodowa wezwała w dniu 6 grudnia 2017 r. pozwanego do wykupu weksla, jednakże do dnia wniesienia pozwu pozwany, poza wpłatą kwoty w wysokości 779 zł, nie dokonał spłaty pozostałej części zobowiązania. Powód wskazał, że pozwany podpisując kalendarz spłat raty, znał dobrze wysokość zobowiązania i

termin spłaty. Ponadto strona powodowa wskazała również, że podjęła bezskuteczną próbę pozasądowego rozwiązania sporu poprzez pisemne wezwanie pozwanego do dobrowolnego spełnienia świadczenia.

/pozew – k. 3-4v/

Pismem z dnia 25 kwietnia 2018 r. (data nadania pisma) powód wskazał, iż precyzuje żądanie pozwu w ten sposób, że wnosi o wydanie nakazu zapłaty, na mocy którego pozwany zostanie zobowiązany do zapłaty wskazanej w pozwie należności głównej wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

/pismo procesowe powoda z dn. 25.04.2018 r. – k. 20/

W uzasadnieniu sprzeciwu od wydanego w sprawie w postępowaniu upominawczym nakazu zapłaty, którym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu, pozwany przyznał, że zawarł umowę pożyczki, z której powód wywodzi swe roszczenie, nadto wskazał na częściową spłatę zobowiązania i zadeklarował zamiar dalszej spłaty w comiesięcznych ratach kwocie 389 zł – zgodnie z ustaleniami z działem windykacyjnym powoda.

/nakaz zapłaty z dn. 16.05.2018 r. – k. 22; sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 30-31v/

Pismem z dnia 7 stycznia 2019 r. (data nadania) powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie kwoty 2.725 zł wskazując na dokonanie przez pozwanego spłaty ww. kwoty i wniósł o umorzenie postępowania w tym zakresie, a nadto o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 6.635,41 zł.

/pismo przygotowawcze powoda z dn. 7.01.2019 r. – k. 52-55/

Ostatecznie wskazując na spłaty, których pozwany dokonał w trakcie procesu, powód wniósł o zasądzenie kwoty 4.301,41 zł cofając pozew w pozostałym zakresie – ze zrzeczeniem się roszczenia.

/pismo powoda z dn. 3.07.2019 r. – k. 112/

Na rozprawie w dniu 11 lipca 2019 r. pozwany nie zakwestionował pozostałej do spłaty należności w kwocie 4.301,41 zł, jednakże z uwagi na swą trudną sytuację finansową wniósł o rozłożenie na raty ww. kwoty, a nadto o nieobciążanie go kosztami procesu.

/protokół rozprawy z dn. 11.07.2019 r. – k. 114/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. i A. W. w dniu 26 października 2016 r. zawarła umowę pożyczki gotówkowej o nr (...), na podstawie, której A. W. otrzymał od pożyczkodawcy kwotę 6.500 zł, którą zobowiązał się zwrócić wraz z przewidzianymi w umowie opłatami i odsetkami – łącznie w kwocie 14.004 zł w 36 miesięcznych ratach po 389 zł każda z nich.

/niesporne, nadto: umowa pożyczki – k. 56 – 59/

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. pismem z dnia 6 grudnia 2017 r. wypowiedziała A. W. umowę pożyczki o nr (...) z zachowaniem terminu 30 dni wypowiedzenia, jednocześnie wzywając go do zapłaty kwoty 10.139,41 zł. W treści pisma wskazano, iż zgodnie z postanowieniami ww. umowy oraz deklaracji wekslowej wystawiony przez A. W. weksel in blanco został wypełniony i w przypadku nie otrzymania zapłaty w ciągu najbliższych 30 dni, sprawa skierowana zostanie na drogę sądową do rozpoznania przez sąd powszechny. Nadto wyjaśniono, że na dzień wystawienia wezwania na kwotę zadłużenia składa się: kwota 10.109 zł z tytułu niespłaconej pożyczki i kwota 30,41 zł odsetek umownych z tytułu braku spłaty rat w terminie.

/niesporne, nadto: wypowiedzenie umowy pożyczki wraz z wezwaniem do zapłaty – k.71/

Wystawiony przez A. W. weksel (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. wypełniła na kwotę 10.139,41 zł na swoją rzecz z datą jego płatności określoną na dzień 5 stycznia 2018 r. i miejscem płatności w B..

/niesporne, nadto kopia weksla - k. 5 (oryginał zabezpieczony w Sądzie)/

Do dnia 18 lipca 2019 r. A. W. dokonał częściowej spłaty zadłużenia wynikającego z umowy pożyczki o nr (...) pomniejszając tym samym jego wysokość do kwoty 4.301,41 zł.

/niesporne, nadto: dowody wpłat – k. 33-38, 84, 92, 98, 103,108; oświadczenie powoda zawarte w piśmie procesowym z dn. 3.07.2019 – k. 112/

A. W. prowadzi gospodarstwo domowe wspólnie z małżonką. Z tytułu renty osiąga comiesięczny dochód w kwocie 1.650 zł zaś z tytułu pracy zarobkowej ok. 1.700 zł, jego żona z tytułu emerytury osiąga dochód w wysokości ok. 2.500 zł. Z osiąganego dochodu ponoszą comiesięczne wydatki związane z utrzymaniem własnym i utrzymaniem mieszkania (gaz, prąd media i inne opłaty – ok. 750 zł) i leczenia (ok. 350 zł). Nadto comiesięcznie spłacają zobowiązania wobec banków: R. – ok. 2.100 zł, A. Banku – ok. 1.300 zł, (...) – ok. 500 zł. Po dokonaniu wydatków A. W. i jego małżonka „na życie” pozostaje kwota ok. 1000 zł. Poza udziałem w prawie własności mieszkania A. W. i jego małżonka nie posiadają oszczędności, nieruchomości, akcji, obligacji czy innych papierów wartościowych, których zbycie pozwoliłoby na poprawę sytuacji majątkowej.

/dowód: zeznania A. W. złożone na okoliczność jego sytuacji majątkowej i życiowej – protokół rozprawy z dn. 11.07.2019 r. – k. 115/

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie między stronami był niesporny, potwierdzony ponadto na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych nie budziła wątpliwości Sądu.

W niniejszej sprawie powód pierwotnie domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 9.360,41 zł, wskazując iż pozwany zobowiązał się poprzez podpisanie weksla kwoty wskazanej w wekslu. Po skutecznym wniesieniu przez pozwanego sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego w sprawie, wobec spłaty części zobowiązania w toku procesu powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia w części, wnosząc ostatecznie o zasądzenie na swoją rzecz kwoty 4.301,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie i kosztami procesu. Pozwany ostatecznie nie zakwestionował pozostałej do spłaty należności w kwocie 4.301,41 zł, jednakże z uwagi na swą trudną sytuację finansową wniósł o rozłożenie na raty ww. kwoty, a nadto o nieobciążanie go kosztami procesu.

Wobec powyższego w pierwszej kolejności Sąd badał zatem zasadność i dopuszczalność cofnięcia powództwa.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Stosownie do treści art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku, zaś zgodnie z § 4 przywołanego przepisu sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

W niniejszej sprawie Sąd oceniając częściowe cofnięcie pozwu przez powoda z punktu widzenia przesłanek zawartych w art. 203 § 1-4 k.p.c. nie dopatrywał się, aby czynność ta była sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego lub by zmierzała do obejścia prawa. Wobec powyższego postępowanie podlegało umorzeniu w zakresie, w jakim powód cofnął pozew – tj. ponad kwotę 4.301,41 zł – o czym orzeczono w pkt II wyroku.

W ocenie Sądu, powództwo w pozostałej części, a więc w ostatecznie żądanej wysokości – tj. w kwocie 4.301,41 zł – jako niekwestionowane przez pozwanego zasługiwało na uwzględnienie.

Podsumowując powyższe, Sąd w pkt. I wyroku, na podstawie art. 720 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.301,41 zł, zaś na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. zasądził również odsetki ustawowe za opóźnienie od ww. kwoty od dnia 6 stycznia 2018 r. – tj. od dnia następującego po dniu wskazanym na wekslu jako dzień płatności – do dnia wydania wyroku.

Należy wskazać, iż okres zasądzonych odsetek jest wynikiem zastosowanego przez Sąd w pkt III wyroku rozłożenia zasądzzonego świadczenia na raty.

Na podstawie art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Niniejszy przepis zezwala, więc Sądowi na dokonanie modyfikacji sposobu spełnienia zasądzzonego świadczenia poprzez ustalenie rat spłaty, dając możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawa materialnego. Nie ulega wątpliwości, iż skorzystanie z tego uprawnienia możliwe jest tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach i Sąd powinien korzystać z tego uprawnienia wyjątkowo i ze szczególną ostrożnością. Za szczególnie uzasadnione uznać należy sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny, czy zdrowotny spełnienie zasądzzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być nie tylko obiektywne, ale również spowodowane działaniem samego dłużnika.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek dający podstawę do skorzystania przez Sąd z dobrodziejstwa art. 320 k.p.c. Przemawia za tym przede wszystkim sytuacja materialna pozwanego niepozwalająca na jednorazową spłatę zadłużenia wobec powoda.

Sąd rozkładając pozwanemu zasądzone świadczenie na raty miał na celu nie tylko uchronienie pozwanego od postępowania egzekucyjnego, ale również umożliwienie mu wykonania wyroku w sposób dobrowolny. Uwzględniając realne możliwości finansowe pozwanego, ale także mając na względzie interes wierzyciela w uzyskaniu w możliwie krótkim czasie całej zaległości, Sąd zasądzone świadczenie rozłożył na 15 rat: 14 pierwszych w wysokości po 300,00 zł każda i piętnastą ratę w wysokości 101,41 zł płatną wraz z równowartością odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 4.301,41 zł od dnia 6 stycznia 2018 roku do dnia 18 lipca 2019 r.

Zdaniem Sądu, przyjęcie takiej wysokości poszczególnych rat umożliwi pozwanemu spłatę zadłużenia w terminach określonych wyrokiem i jednocześnie nie pozbawi go środków niezbędnych do utrzymania siebie i rodziny.

Sąd mając na uwadze złą sytuację finansową pozwanego, postawę pozwanego, a także kierując się tym, że ewentualne zasądzenie od pozwanego kosztów procesu w całości obciążałoby go ponad miarę, uznał, iż zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek i na zasadzie art. 102 k.p.c. zasądził od pozwanego – jako strony przegrywającej – jedynie część kosztów procesu, o czym orzeczono w pkt. IV sentencji wyroku.

Sąd, orzekając o kosztach, winien porównać sytuację materialną strony oraz wysokość kosztów, które strona winna uiścić i zdecydować, czy strona jest w stanie ponieść konkretne koszty bez uszczerbku koniecznego utrzymania siebie i rodziny. Nadto Sąd miał na uwadze postawę pozwanego, który w żaden sposób nie uchylała się od odpowiedzialności za powstałe zobowiązania, jednakże z uwagi na zaistniałe trudności finansowe nie był w stanie przed wszczęciem procesu, jednorazowo, spłacić powstałego zadłużenia względem powoda. Ponadto pozwany, pomimo niewielkiej kwoty pozostającej miesięcznie na utrzymanie, zadeklarował chęć spłaty powstałego zadłużenia w dość wysokich jak na jego możliwości finansowe ratach. W ocenie Sądu pozwany, z uwagi na swoją sytuację materialną, co zostało przeanalizowane i uwzględnione przez Sąd już przy rozłożeniu zasądzzonego świadczenia na raty, jest w stanie ponieść jedynie część kosztów niniejszego procesu, tj. kwotę 300,00 zł, stanowiącą opłatę sądową od pozwu. Ponadto za częściowym obciążeniem pozwanego kosztami postępowania przemawia również – co wyżej już wskazano – jego postawa. Ze wskazanych wyżej względów Sąd odstąpił od obciążania pozwanego kosztami procesu w pozostałej części.